

In Memoriam: Paultje de Kraai

Op de vroege morgen van 16 februari 1998 kreeg ik geen antwoord uit de volière op mijn geroep. Met grote vreze betrad ik het vogelverblijf. Kraai Paultje was niet meer. Hij was in zijn slaap gestorven. Als je 32 jaar met een pientere kraai optrekt, dan voel je het gemis net zo erg als bij de dood van een hond of kat waar je erg op gesteld bent. Paultje kwam uit Loosdrecht, waar hij als jong enkele jaren in een kooi had doorgebracht. Een dierenkwelling voor intelligente vogels. Daardoor was hij 'vergeten' dat hij vliegen kon. In het begin liep hij los door de tuin, waar hij een buitenverblijfje tot zijn beschikking had. Intussen leerde hij allerlei zinnen zoals: "Carla, ben je boven?", "Wouter kom hier!". Dat laatste sloeg op een kauw die de naam Wouter droeg. Wel acht zinnen had hij tot zijn beschikking. Zijn spraakwater werd hem noodlottig. Op een kwade dag werd hij gestolen door een paar kwajongens. Ik was in zak en as. Hoe kreeg ik mijn kraai terug? Ten einde raad wendde ik me

tot journalisten van de Gooi- en Eemlander om hulp. Toen ik vertelde dat Paultje op zijn repertoire "Potverdomme hou op" had, was het pleit gewonnen. Dezelfde dag verscheen er een artikel in de krant dat Paultje Holzenspies vermist werd. De volgende dag werd hij anoniem in zijn buitenverblijf teruggezet. Op een dag kreeg ik nieuwe buren. Op een mooie zonnige dag zaten ze met een stel vrienden in de tuin. Buurman begon enthousiast een verhaal te vertellen en Paultje, die aan de andere kant van de schutting zat, luisterde aandachtig mee, totdat hij vond dat hij ook een duit in het zakje moest doen en luidkeels riep: "Ouwe hoer!" Het werd meteen stil aan de andere kant van de muur. Ja, het bleef wel erg lang stil.... Een paar uur later werd ik opgebeld, of ik soms een beo had? Paultje ligt nu begraven naast de kraaien Papa en Stompie. Hiermee is de langdurige relatie met kraaien voorgoed voorbij. Helaas!

CARLA HOLZENSPIES